

ærede Konseilspræsident i Dag har holdt, havde paa det bedste bevist, at man ikke behøvede at have Sagkundskab for at være Forsvarsminister i Danmark. Der var intet sagligt i det, den højtærede Forsvarsminister sagde, ikke en Stavelse. Dertil sagde den højtærede Minister til mig, at naar man har Ret, behøver man ikke at være grov. Jeg troede dog, at den højtærede Konseilspræsident af egen Praksis vidste, hvad det vil sige at være grov, og at det ikke var nødvendigt for mig at give ham Undervisning i saa Henseende. Det, at man taler sandt, betyder ikke, at man er grov. Til Tider er Sandheden maaske endnu mere ilde hørt end Grovheden. Sandheden var den højtærede Konseilspræsident ikke i Stand til at vise tilbage. Jeg tvivler ikke om, at han, hvad Grovheder angaar, vil have de fornødne Evner, derfor falder det mig ikke ind at møde den højtærede Konseilspræsident med Grovheder, for der antager jeg, han er min Mester. Men jeg taler Sandhed til ham, og at han saa antager det for Grovhed, er noget andet. Men, som sagt, jeg mærkede ikke det ringeste af sagligt i hele den højtærede Konseilspræsidents Svar paa, hvad jeg havde sagt.

Den højtærede Konseilspræsident mente, at vi fra det radikale Venstres Side ved at fremkomme med et Lovforslag som dette viste, at vi ikke havde Agtelse for Valgdagen. Det er en Frase, som der ikke er nogen som helst Sandhed i. Den højtærede Konseilspræsident maatte, hvis han kunde huske tilbage til sin Ungdom, ogsaa for han blev Rigsdagsmand, kunne erindre, at Venstremænd Gang paa Gang have arbejdet mod de Love, som vare vedtagne af Højre, have arbejdet for at blive Flertal, et Flertal, der med Magten i sine Hænder kunde forandre disse Love. Det har man Lov til, der er i dette Forhold ikke Tale om Mangel paa Respekt for Valgdagen eller lignende. Respekt for Valgdagen betyder, at man indrømmer, at Flertallet har Ret til at sige, hvor Skabet skal staa, men det betyder sandelig ikke, at Mindretallet ikke har Lov til at sige, at Skabet staar ikke rigtigt, og endnu mindre, at det skulde være Mindretallet forment at arbejde paa at blive Flertal for at faa Skabet flyttet hen paa den rig-

tige Plads. Det er en Frase i den højtærede Konseilspræsidents Mund, naar han taler om Respekt for Valgdagen i Sammenhæng med, at vi indbringe et Forslag til Forandring af de vedtagne Militærlove. Hvis den højtærede Konseilspræsident havde Ret i sin overfladiske Betragtning af dette Spørgsmaal, gad jeg nok vide, hvornaar der skulde kunne foretages Forandring i bestaaende Love samtidig med, at man nærer Respekt for Valgdagen. Det er da heller ikke den højtærede Konseilspræsidents Betragtninger, der ere Rettesnor for det radikale Venstre, Gud ske Lov, og de vilde heller ikke være Rettesnoren for den højtærede Konseilspræsident, hvis han var i Mindretal, i saa Fald vilde han vistnok ikke af denne Omstændighed betragte sig som afskaaren fra at stille Forslag, der gik ud paa at rette Fejl og Mangler ved Love, som bestod i Kraft af, at Flertallet havde vedtaget dem.

Paa den anden Side forstaar jeg selvfølgelig udmærket godt, at den højtærede Konseilspræsident værner om den Militærordning, som blev vedtagen i 1909, og ganske særlig om den Del af den, som angaar Københavns nye Landbefæstning. Den højtærede Konseilspræsident sagde, at han vilde ikke nu beskæftige sig med Tanken om, hvad der skulde ske i 1922. Men den højtærede Konseilspræsident og hans Partifæller beskæftigede sig med dette Spørgsmaal i 1909, da Phønix-Forliget blev vedtaget. Den Gang, allerede i 1909, altsaa 2 Aar før jeg beskæftiger mig dermed, forbeholdt de sig deres Standpunkt med Hensyn til Københavns Landbefæstning. Hvorfor gøre det saa tidligt? Var der nogen Mening i det, naar jeg ikke 2 Aar efter tør beskæftige mig dermed? I øvrigt vil jeg gerne tro, at den højtærede Konseilspræsident paa mange Omraader i Politik kun har Dagen og Vejen og ikke ser længere ud i Fremtiden end højst nødvendigt, men der er jo Folk, som paa dette Omraade have haft et lidt længere Syn, som ogsaa have tænkt paa, hvorledes det skulde gaa i 1922, naar Københavns nuværende Landbefæstning skal nedlægges. Vilde det i det hele være saa mærkeligt at forudsætte, at en Mand, der sidder paa Konseilspræsidentens og Forsvarsministerens Plads her i Danmark,